

РЕШЕНИЕ № 6017

София, 21.06.2002

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в съдебно заседание на единадесети април две хиляди и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ТРЕНДАФИЛОВ

ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА КОВАЧЕВА

МИНА АТАНАСОВА

при секретар Цветанка Грозданова и с участието на прокурора Мария Каменска изслуша докладваното от съдията ВИОЛЕТА КОВАЧЕВА по адм. дело № 10496 / 2001.

Производството е по реда на чл. 33 - чл. 40 от Закона за Върховния административен съд.

Образувано е по касационна жалба подадена от Димитър Чавдаров Тотев чрез пълномощника му Александър Кашъмов, против решение на Софийски градски съд от 23.07.2001 г. постановено по адм. дело № 2167 от 2000 г. с което е отхвърлена негова жалба срещу писмо № МЛ-96-00-189 от 01.08.2000 г. на Главния данъчен директор, с което му е отказан достъп до обществена информация.

В касационната жалба са релевирани доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 218б, б. "в" ГПК, във вр. с чл. 11 от ЗВАС. Жалбоподателят твърди, че незаконосъобразно градският съд е приел, че отказът на Главния данъчен директор е правилно мотивиран и че с предоставянето на исканата информация ще се разкрият лични данни. В писмото не са посочени никакви фактически основания за отказа, тъй като не е посочено кои точно категории информация попадаща в обхвата на пар. 1, т. 1 от ДР на ДПК, се съдържат в поискания документ, както и това, че правните основания не са прецизно посочени, като не е цитирана никоя от предвидените в пар. 1, т. 1 от ДПК букви. Пълната липса на фактическа обосновка и липсата на точно посочено правно основание за отказ сочат на това, че волята на задължения субект не е била да изпълни задълженията си по ЗДОИ и ДПК, а да не уважи искането за достъп до информация по свои субективни съображения, което прави отказа незаконосъобразен. Иска се отмяна на обжалваното решение и уважаване на искането за предоставяне на достъп до исканата информация.

Ответната по жалбата страна чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като неоснователна, тъй като исканата информация представлява служебна тайна по смисъла на пар. 1, т. 1, б. "е" ДПК. Представителят на Върховната административна прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба. Решението на СГС е постановено в нарушение на материалния закон и следва да се отмени, като се отмени и отказа на административния орган.

Върховният административен съд, след като прецени допустимостта на жалбата и наведените в нея касационни основания съобразно разпоредбата на чл. 39 ЗВАС, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 33 от ЗВАС и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение Софийски градски съд в производството по чл. 40 от ЗДОИ и чл. 33 от ЗАП е отхвърлил подадената от Димитър Чавдаров Тотев от гр. София жалба, срещу отказа на Главния данъчен директор за достъп до обществена информация, обективиран в писмо № 930072 от 20.02.2000 г на ГДД. За да постанови този резултат съдът е приел, че правилно Главният данъчен директор е постановил обжалваният отказ, тъй като с предоставянето на исканата информация, представляваща отговора на ГДД до трето лице относно направено запитване от негова страна за начина на приложение на ДПК, ще се наруши изричната забрана предвидена в пар. 1, т. 1 от ДР на ДПК. Приел е, че с това ще бъдат разкрити без съгласието на третото лице неучастващо в административното производство данни отнасящи се до него, а жалбоподателят искащ тази информация не е взел съгласието му.

Тези изводи на окръжния съд са неправилни, същите са в нарушение на материалния закон и в разрез с данните по делото. Безспорно се установява по делото, че с молбата си до Главна данъчна дирекция от 11.07.2000г. жалбоподателят Димитър Тотев е поискал на основание чл. 24, ал. 3 във вр. с ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация да му бъде предоставено копие от писмо № 930072 от 20.02.2000 г. на ГДД в частта, касаеща данъчното третиране на лихвите по ЗУНК. Изрично е посочено в писмото, че за удовлетворяване на искането му не е необходимо да се разкриват лични данни за лицето до което това писмо е адресирано. С обжалваното писмо на ГДД, което има характер на решение по смисъла на чл. 39 ЗДОП, е отказано предоставянето на такава информация. Мотивите на административния орган за това са, че исканата информация не е "обществена" по смисъла на чл. 2, ал. 1 и представлява "служебна тайна" съгласно пар. 1, т. 1 от ДР на ДПК. Административния орган се е позовал и на разпоредбите на чл. 12 и чл. 242, ал. 1, т. 3 ДПК.

При така установената фактическа обстановка изводът на СГС, че отказът е законосъобразен, тъй като ако се предостави исканата информация административния орган ще наруши изричната забрана предвидена в пар. 1, т. 1 ДР на ДПК е неправилен и е постановен в нарушение на разпоредбите на ЗДОП. Едно от основните конституционни права на гражданите е правото на информация, прогласено с разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Р България. Това конституционно признато право на информация, неговото гарантиране и упражняване е уредено с новоприетия през 2000 г. Закон за достъп до обществена информация /Д.В.бр. 55 от 7.07.2000 г./. В чл. 2, ал. 1 от същия е дадено определение на понятието "Обществена информация" като е посочено, че по смисъла на този закон това е "всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти". В случая Главния данъчен директор, който е орган на данъчната администрация съгласно чл. 235, ал. 1, т. 1 ДПК е задължен субект по смисъла

на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Исканата информация касаеща даденото тълкувание на ГДД в посоченото писмо относно данъчното третиране на лихвите по ЗУНК е обществена по смисъла на даденото определение в чл. 2 ЗДОИ, тъй като съгласно чл. 238 от ДПК, главният данъчен директор дава становище и указания за единното прилагане на данъчните закони и нормативните актове по прилагането им. Ето защо в случая тази информация е с обществен характер, тъй като проблемите свързани с данъчното облагане са общи за всички данъчни субекти които са равни пред закона и с това какво тълкувание е дадено по даден данъчен проблем на един от данъчните субекти се дава възможност на лицето искащо съответната информация да си състави мнение относно дейността на данъчната администрация. Исканата информация така както е посочена в заявлението до ГДД за тълкувание по даден данъчен проблем в никакъв случай не попада в някоя от хипотезите на пар. 1, т. 1 от ДПК, посочващ данните които се считат за “служебна тайна”. Отказа не е мотивиран с липсата на такава информация в цитираното писмо за да се приеме, че това е причината за отказа.

Следва да се има предвид също така, че поначало писмата на ГДД по прилагане на данъчните закони се публикуват редовно в редица печатни и електронни издания с оглед на значимостта и интереса на третираните в тях въпроси. Освен това административния орган е могъл да предостави исканата информация в такъв обем и по такъв начин, че да не се засягат лични данни за трети лица неучастващи в административното производство, още повече, че това изрично е посочено в искането. В този смисъл съвсем неоснователно СГС за да приеме, че е налице основание за отказ се позовава на разпоредбата на чл. 37, ал. 1 т. 2 ЗДОИ, която е неотнормисима за случая.

Предвид изложеното решението на СГС като неправилно следва да бъде отменено и тъй като делото е изяснено от фактическа страна се постанови друго по съществото на спора, с което се отмени обжалвания отказ като незаконосъобразен. Следва преписката да бъде върната на административния орган, който се задължи да предостави на жалбоподателя достъп до исканата информация, относно данъчното третиране на лихвите по ЗУНК дадени като отговор в писмо на ГДД № 930072 от 20.02.2000 година.

Водим от горното и на основание чл. 40, ал. 1 и 2 ЗВАС и чл. 41, ал. 1 ЗДОИ,
ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - първо отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 23.07.2001 г. постановено по адм. дело № 2167 по описа за 2000 г. на Софийски градски съд, с което е отхвърлена жалбата на Димитър Чавдаров срещу писмо № МЛ-96-00-189 от 01.08.2000 г. на Главния данъчен директор гр. София и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ решение на Главния данъчен директор гр. София обективизирано в писмо № МЛ-96-00-189 от 01.08.2000 г., с което е отказано достъп до обществена информация по негово заявление № МЛ-96-00-189 от 11.07.2000 година.

ВРЪЩА преписката на органа, като задължава същия да предостави исканата информация, като се съобрази с мотивите към настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Иван Трендафилов

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Виолета Ковачева, /п/ Мина Атанасова